

DRAŽEN DOLENEC
Vile Velebita 5a
10040 Zagreb
OIB: 88951855695

TRGOVAČKI SUD 8
U ZAGREBU
P R I M L J E N O

Zagreb, 15.11.2018. godine

15-11-2018
poštom — neposredno
u ..... primi ..... prilog
pristojba .....
R

16

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Poslovni broj spisa: St-276/14

Stečajni vjerovnik DRAŽEN DOLENEC, OIB: 88951855695, iz Zagreba, Vile Velebita 5

Stečajni dužnik: HTP MATIJA GUBEC d.d. u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745

PREDMET: Prijedlog za ispravak tablice drugog višeg isplatnog reda iz čl. 177. st. 2. Stečajnog zakona na temelju presude broj LXXXVII-Pn-271/00-40 kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu

Vjerovnik DRAŽEN DOLENEC, OIB: 88951855695, iz Zagreba, Vile Velebita 5 je dopisom od dana 05.05.2015. godine ima potraživanje prema stečajnom dužniku po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj LXXXVII-Pn-271/00-40 od dana 27.04.2009. godine.

Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj LXXXVII-Pn-271/00-40 od dana 27.04.2009. godine koja se vodila radi naknade štete naloženo je I. tuženiku HTP MATIJA GUBEC da na ime naknade štete isplati iznos sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27.04.2009. godine po stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, uvećanoj za 5 postotnih poena iznos od 90.000,00 kn I. tužitelju malodobnom DRAŽENU DOLENEC iz Zagreba, Vile Velebita 5 zastupanom po ocu i zakonskom zastupniku MIROSLAVU DOLENC iz Zagreba Vile Velebita 5.

Presudom Županijskog suda u Zagrebu, kao suda drugog stupnja poslovni broj 11 Gžn-2530/09-2 od 21.06.2011. godine te se preinačuje prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu kojim je zahtjev maloljetnog I. tužitelja prihvaćen preko iznosa od

2088
65.000,00 kn do iznosa od 90.000,00 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Slijedom navedenog predlažem da stečajni sudac dopuni Rješenje broj 47 St-276/14-45 od 16.12.2014. godine o utvrđenim tražbinama 2. višeg isplatnog reda na način da uvrsti tražbinu vjerovnika DRAŽENU DOLENEC iz Zagreba, Vile Velebita 5 zastupanom po ocu i zakonskom zastupniku MIROSLAVU DOLENEC iz Zagreba Vile Velebita 5 sa utvrđenom tražbinom u visini od 65.000,00 kn, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama u iznosu od 44.866,03 kn, što iznosi ukupno 109.866,03 kn.

U privitku:

- Preslika presude broj LXXXVII-Pn-271/00-40 kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 27.04.2009.
- Preslika presude broj 11 Gžn-2530/09-2 od 21.06.2011. godine Županijskog suda u Zagrebu
- Izračun kamata

Dražen Dolenc

Obrazac 18.

Stečajnom upravitelju _____

adresa _____

Poslovni broj spisa _____

I. PRIJAVA TRAŽBINE U STEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

DRAŽEN DOLENC

OIB

8895 1855 695

Adresa / sjedište

ZAGREB, VILE VELEBITA 5

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HIP MATIVA GUBEC d.d. u STEČAJU

OIB

6304 812 9745

Adresa / sjedište

VIKTORA ŠIPKA 31, STUBIČKE TOPLIČE

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu Pn-271/00-40
od 27.04.2009, Presuda Županijskog suda u Zagrebu Gzn-2530/09 od
Iznos tražbine 109.866,03 kn (kn) 29.06.2011

Dokaz o postojanju svake pojedine tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda, obračun komata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

Presuda Općinskog suda u Zagrebu Pn-271/00-40
Presuda Županijskog suda u Zagrebu Gzn-2530/09

II. OBAVIJEST O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo (predmet razlučnog prava)

Iznos tražbine osigurane razlučnim pravom _____ (kn)

Ako razlučni vjerovnik koji je i osobni vjerovnik dužnika prijavljuje i tražbinu kao stečajni vjerovnika dužan je naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njegovo razlučno pravo i iznos do kojega njegova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

III. OBAVIJEST O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Predmet izlučnog prava

Naznaka postojanja prava iz članka 148. Stečajnog zakona

Mjesto i datum

Potpis vjerovnika

DOLENC DRAŽEN
Vile Velebita 5A
10000 ZAGREB

Obračun kamata 2012

Datum

25.01.2016

Partner

Šifra	Naziv partnera	Mjesto	Hp broj	Ulica i kbr.
17	DOLENC DRAŽEN	ZAGREB	10000	Vile Velebita 5A

Kamata

Račun/kredit	Od dana	Do dana	Broj dana	Broj godina	Iznos	Kamatna stopa	Iznos kamate
1	27.04.2009	30.06.2011	795	2,1780822	65.000,00	14,000000	19.820,55
2	01.07.2011	15.09.2014	1.173	3,2109589	65.000,00	12,000000	25.045,48
							44.866,03

DOLENC DRAŽEN
Vile Velebita 5A
10000 ZAGREB

Obračun kamata 2012

Datum

25.01.2016

Partner

Šifra	Naziv partnera	Mjesto	Hp broj	Ulica i kbr.
17	DOLENC DRAŽEN	ZAGREB	10000	Vile Velebita 5A

Kamata

Račun/kredit	Od dana	Do dana	Broj dana	Broj godina	Iznos	Kamatna stopa	Iznos kamate
1	27.04.2009	30.06.2011	795	2,1780822	65.000,00	14,000000	19.820,55
2	01.07.2011	15.09.2014	1.173	3,2109589	65.000,00	12,000000	25.045,48
							44.866,03

2014

vjerovnik MILIČKI MARIO, OIB: 84442910014, Podgorje Bistričko 14, Marija Bistrica ustupio je svoje potraživanje koje ima prema stečajnom dužniku HTP MATIJA GUBEC d.d. u stečaju primatelju ustupanja POŠTEK ZDENKU, OIB: 92434505953 iz Stubičkih Toplica, LJ. B. Đalskog 52, u iznosu od 2.071.282,10 kn.

Stoga stečajni upravitelj predlaže da stečajni sudac ispravi Rješenje broj 47 St-276/14-45 od 16.12.2014. godine o utvrđenim tražbinama 1. višeg isplatnog reda na način da na mjesto vjerovnika MILIČKI MARIO, OIB: 84442910014, Podgorje Bistričko 14, Marija Bistrica stupi vjerovnik POŠTEK ZDENKO, OIB: 92434505953 iz Stubičkih Toplica, LJ. B. Đalskog 52 za utvrđeni iznos tražbine 2.071.282,10 kn.

Vjerovnik	Utvrđena tražbina	Isplatni red
POŠTEK ZDENKO, OIB: 92434505953 iz Stubičkih Toplica, LJ. B. Đalskog 52 (ranije MILIČKI MARIO, OIB: 84442910014, Podgorje Bistričko 14, Marija Bistrica)	2.071.282,10 kn	I. viši

Temeljem gore navedenog Ugovora o ustupu potraživanja i prava stjecatelj POŠTEK ZDENKO stupa na mjesto stečajnog i razlučnog vjerovnika MILIČKI MARIO, te stečajni upravitelj tablice razlučnih vjerovnika koje je dostavio na stečajni spis za ispitno i izvještajno ročište održano 16.12.2014. godine na način da na mjesto i redoslijed upisa gdje je upisan MILIČKI MARIO stupa razlučni vjerovnik POŠTEK ZDENKO.

Vjerovnik DRAŽEN DOLENEC

Vjerovnik DRAŽEN DOLENEC, OIB: 88951855695, iz Zagreba, Vile Velebita 5 je dopisom od dana 05.05.2015. godine prijavio potraživanje na iznos od 90.000,00 kn po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj LXXXVII-Pn-271/00-40 od dana 27.04.2009. godine.

Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj LXXXVII-Pn-271/00-40 od dana 27.04.2009. godine koja se vodila radi naknade štete naloženo je I. tuženiku HTP MATIJA GUBEC da na ime naknade štete isplati iznos sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27.04.2009. godine po stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, uvećanoj za 5 postotnih poena iznos od 90.000,00 kn I. tužitelju malodobnom DRAŽENU DOLENEC iz Zagreba, Vile Velebita 5 zastupanom po ocu i zakonskom zastupniku MIROSLAVU DOLENC iz Zagreba Vile Velebita 5.

Presudom Županijskog suda u Zagrebu, kao suda drugog stupnja poslovni broj 11 Gžn-2530/09-2 od 21.06.2011. godine te se preinačuje prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu kojim je zahtjev maloljetnog I. tužitelja prihvaćen preko iznosa od 65.000,00 kn do iznosa od 90.000,00 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Slijedom navedenog predlažem da stečajni sudac dopuni Rješenje broj 47 St-276/14-45 od 16.12.2014. godine o utvrđenim tražbinama 2. višeg isplatnog reda na način da uvrsti tražbinu vjerovnika DRAŽENU DOLENEC iz Zagreba, Vile Velebita 5 zastupanom po ocu i zakonskom zastupniku MIROSLAVU DOLENEC iz Zagreba Vile Velebita 5 sa utvrđenom tražbinom u visini

2046
od 65.000,00 kn, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama u iznosu od 44.866,03 kn, što iznosi ukupno 109.866,03 kn.

Vjerovnik	Utvrđena tražbina	Isplatni red
DRAŽEN DOLENEC, OIB: 88951855695, iz Zagreba, Vile Velebita 5	109.866,03 kn	2. viši

Stečajni upravitelj
Marinko Paić, dipl. ing.

U privitku :

- preslike presuda i preslike Ugovora o prijenosu potraživanja
- tablica razlučnih vjerovnika

DOLENC DRAŽEN
Vile Velebita 5A
10000 ZAGREB

Obračun kamata 2012

Datum

25.01.2016

Partner

Šifra	Naziv partnera	Mjesto	Hp broj	Ulica i kbr
17	DOLENC DRAŽEN	ZAGREB	10000	Vile Velebita 5A

Kamata

Račun/kredit	Od dana	Do dana	Broj dana	Broj godina	Iznos	Kamatna stopa	Iznos kamate
1	27.04.2009	30.06.2011	795	2,1780822	65.000,00	14,000000	19.820,55
2	01.07.2011	15.09.2014	1.173	3,2109589	65.000,00	12,000000	25.045,48
							44.866,03

296
Zagreb, 5. svibnja 2015.

Na br. St- 276/2014

Gospodin
MARENKO PAJIĆ
Stečajni upravitelj
Požarinje 6
10 000 Zagreb

Stečajni postupak protiv .HOTELSKO TURISTIČKO DRUŠTVO MATIJA GUBEC
d.d. Stubičke Toplice

PRIJAVA POTRAŽIVANJA

Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Pn- 271/ 00 stečajni dužnik Hotelsko turističko društvo M. Gubec dužan mi je isplatiti iznos od 90.000 kn sa zakonskim kamatama tekućima od 27. travnja 2009.

D o k a z : presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu u presliku.
Ovrha Općinskog suda u Zaboku b r. Ovr- 1269/ 2013.

Molim da se moje potraživanje uvrsti u stečajnu masu dužnika.

DRAŽEN DOLENEC
Vile Velebita 5a
10040 ZAGREB

29-05-2009

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Kristini Trtanj Vukoja, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari I-tužitelja mldb DRAŽEN DOLENEC zastupan po ocu i zz Miroslavu Dolenec, II-tužitelja MIROSLAVA DOLENEC i III-tužiteljice MARIJE DOLENEC svi iz Zagreba, Vile Velebita 5 a, zastupani po punomoćniku Stjepanu Bićanu odvjetniku iz Zagreba protiv I-tuženika HOTELSKO TURISTIČKO PODUZEĆE "MATIJA GUBEC" iz Stubičkih Toplica, Šipekova 31 i II-tuženika IVICE MALČIĆA iz Stubičkih Toplica, Šipekova 21, oba zastupani po punomoćniku Zlatku Ostroški, odvjetniku iz Zagreba uz sudjelovanje umješaca na strani tuženika "Croatia osiguranje" d.d., Filijala Zabok, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 02. travnja 2009.g. u prisutnosti pun. tužitelja i tuženika, dana 27. travnja 2009.godine

presudio je

I./ Nalaže se I-tuženiku HTP "MATIJA GUBEC" da I-tužitelju mldb. Draženu Dolenec na ime naknade štete isplati iznos od 90.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27. travnja 2009.g. po stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, uvećanoj za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II./ Odbija se I-tužitelj mldb. Dražen Dolenec s preostalim tužbenim zahtjevom naspram I-tuženika i to preko dosuđenih 90.000,00 kuna do utuženih 200.000,00 kn (za iznos od 120.000,00 kn) kao neosnovanim, kao i preko dosuđenih zakonskih zateznih kamata i toč. I izreke ove presude, tekućih od 27. travnja 2009.g. do utuženog tjeka zakonskih zateznih kamata tekućih od dana podnošenja tužbe.

III./ Odbija se I-tužitelj mldb. Dražen Dolenec u cijelosti s tužbenim zahtjevom naspram II-tuženika Ivice Malčića, kojim potražuje naknadu štete u iznosu od 200.000,00 kuna, sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka.

IV./ Odbijaju se II-tužitelj Miroslav Dolenec i III-tužitelj Marija Dolenec u cijelosti s tužbenim zahtjevom naspram I-tuženika HTP Matija Gubec i II-tuženika Ivice Malčića, kojim svaki potražuje iznos od 150.000,00 kn.

V/ Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

Tužitelji u tužbi navodi da je I-tužitelj stradao 30.05.1999.g. na kupanju u bazenima u Stubičkim Toplicama te da je preživio samo zbog brze liječničke intervencije. Posljedice toga štetnog događaja osjećaju svi tužitelji jer I-tužitelj pati i ima vrtoglavice, a roditelji su zabrinuti za njegovo zdravlje, jer su pretrpjeli strah i šok koji je narušio i njihovo zdravlje. Podneskom od 06. ožujka 2001.g. preciziraju tužbeni zahtjev tako da mlt. I-tužitelj potražuje naknadu štete s osnova pretrpljenih fizičkih bolova 50.000,00 kuna, pretrpljenog strana 30.000,00 kuna, za pretrpljene duševne bolove zbog smanjenja životnih aktivnosti 120.000,00 kuna, a II i III-tužitelj svaki za pretrpljeni strah 65.000,00 kuna, i za pretrpljene duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti 85.000,00 kuna.

Tužitelji smatraju da su I i II tuženik odgovorni po objektivnoj odgovornosti i da to proizlazi iz činjenice što su propustili osigurati tehničku zaštitu, tj. da je riječ o odgovornosti po kriteriju uzročnosti jer su svojim grubim nemarom propustili postaviti zaštitne rešetke, uslijed čega je stradao I-tužitelj.

Tuženici u odgovoru na tužbu priznaju štetni događaj, ali poriču i prigovaraju visini postavljenog zahtjeva. Ističu prigovor promašene pasivne legitimacije, jer iz tužbe nije vidljivo na čemu se temelji legitimacija tuženika, navode da nisu točni navodi da bi I-tuženik bio vlasnik bazena već su bazeni u sklopu I-tuženika, a vlasnik je treća fizička osoba.

Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u presliku novinskih članaka (list 4-8 spisa), policu osiguranja osoba od posljedica nesretnog slučaja i od odgovornosti (list 18 i 19), izvatke iz sudskog registra, rješenje Gradskog ureda za obrazovanje i šport od 10.08.2000.g. (list 43), odluku Vrhovnog suda RH br. Kr-2/07, medicinsku dokumentaciju, proveo dokaz medicinskim vještačenjem (list 34), uz dodatno očitovanje vještaka i ostalu dokumentaciju u spisu.

Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan i to mlt. I-tužitelja naspram I-tuženika, dok je neosnovan naspram II-tuženika. Tužbeni zahtjevi II i III-tužitelja su neosnovani u cijelosti.

Iz preslike novinskih članaka proizlazi da je mldb I-tužitelj stradao na kupanju prilikom pražnjenja bazena kada ga je u cijev od pražnjenja povukla voda. Sam štetni događaj ne spori niti tuženici. Odgovornost I-tuženika sud cijeni na temelju objektivne odgovornosti, jer je pražnjene bazena, bez zaštitne rešetke, u trenutku dok na kupalištu ima kupaca opasna djelatnost.

Pasivnu legitimaciju I-tuženika sud je utvrdio iz police osiguranja. Tako je iz police osiguranja osoba od posljedica nesretnog slučaja (nezgode) broj: 0501233 vidljivo da je ugovaratelj HTP Matija Gubec, a osiguranik su gosti javnog kupališta, a i I-tuženik na ročištu je tuženik naveo 14.09.2000.g. da su bazeni u sklopu I-tuženika. Nije sporno da su tužitelji kritičnog dana bili gosti javnog kupališta.

Na temelju medicinske dokumentacije koja prileži spisu sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem, kojeg u cijelosti prihvaća jer je dan na jasan i određeni način, u skladu s pravilima struke.

Vještačenjem je utvrđeno da je mlt. I-tužitelj dana 30.05.1999.g. doživio utapanje u bazenu, te po brzoj intervenciji premješten na jedinicu intenzivne skrbi klinike za dječje bolesti u Zagrebu gdje je utvrđeno da je zadobio ozljede brojnih oguljotina tijela i da je u dubokom somnolentnom stanju. Vještaci u svom mišljenju navode da je bio na bolničkom liječenju u jedinici intenzivne skrbi Klinike za dječje bolesti u Zagrebu od 30.05.1999.g. do 11.06.1999.g. Bilo je neophodno provesti mehaničko disanje pomoću respiratora, a tijek liječenja bio je kompliciran razvojem obostrane upale pluća te poremećajem ritma srca što se odgovarajuće liječilo. Po otpustu na kućnu njegu ambulantno se kontrolirao po spec. psihijatru Klinike za psihološku medicinu u Zagrebu uz provođenje individualne terapije kod psihijatra i defektologa, nalaz kojeg ukazuje na značajni poremećaj psihičkog zdravlja mldb I-tužitelja iz kruga tzv. posttraumatskog stresnog poremećaja. Dalje navode da su bolovi jačeg intenziteta trajnog karaktera trajali 1-2 dana, srednjeg intenziteta 2-3 dana, dok su povremeni bolovi slabijeg intenziteta trajali 8-10 dana. Trajne posljedice pretrpljenog štetnog događaja u vidu tzv. posttraumatskog stresnog poremećaja umanjile su životnu aktivnost mldb tužitelja za najmanje 20% u kojoj će mjeri trpjeti duševne boli zbog umanjenja istih. Tzv. primarni strah bio je veoma jakog intenziteta u vremenu odvijanja štetnog događaja dok je sekundarni strah tj. strah koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i njenih eventualnih posljedica jačeg intenziteta u trajanju 1-2 dana, te se potom intenzitet postupno smanjuje te strah nestaje tijekom slijedeća dva tjedna. U razdoblju od mjesec dana po otpustu na kućnu njegu je mldb. tužitelju s obzirom na karakter i težinu ozljeđivanja te prirodu samog štetnog događaja bila neophodna tuđa

omoć i njega i vidu pojačane pažnje i skrbi u punom opsegu tj. 8 sati dnevno svakodnevno, a kroz daljnja dva mjeseca ista je bila neophodna 4 sata dnevno svakodnevno.

Tužitelj je stavio prigovor na vještvo u dijelu ocjene pretrpjelog straha, smatrajući da je I-tužitelj uslijed štetnog događaja pretrpio strah koji je rezultirao trajnim posljedicama i koji egzistira permanentno i da ga kao takvog treba ubrojiti u postotak smanjenja životnih aktivnosti.

Prigovor tužitelja je otklonjen na ročištu 19.06.2002.g., navodeći je u vještvu detaljno opisano stanje mldb. tužitelja po ozljeđivanju provedenim mjerama liječenja, i da je mldb. tužitelj klinički pregledan prije izrade nalaza i mišljenja. Ukazuje se na medicinsku dokumentaciju u spisu, da po liječenju na Klinici za dječje bolesti u Zagrebu kod mldb. tužitelja nije došlo do narušavanja neurološkog i somatskog stanja odnosno navedena stanja su bila uredna. Iz same medicinske dokumentacije i životnog iskustva jasno je da je mldb. tužitelj 30.05.1999.g. utapanjem u bazenu doživio izuzetno teško stresno stanje s kasnim posljedicama prvenstveno na psihičkom planu. Vještaci su procjenu straha procijenili po sudsko medicinskim standardima. U odnosu na strah vještaci su ga procijenili u širem kontekstu konkretno, ukazuju na procjenu tuđe pomoći i njege i vidu pojačane pažnje i skrbi, koja je bila potrebna mjesec dana po otpustu na kućnu njegu 8 sati dnevno svakodnevno, te kroz daljnja 2 mjeseca 4 sata dnevno svakodnevno. Procjena straha učinjena je u okviru šire dijagnoze verificirane po spec. psihijatru i psihoterapeutu, stanje tzv. posttraumatskog stresnog poremećaja (PTSP). Iz medicinske dokumentacije u spisu je vidljivo da je mldb. tužitelj ambulantno tretiran po spec. psihijatru - psihoterapeutu i da je po provedenoj psihoterapiji došlo do povlačenja, regresije pojedinih simptoma. Vještak na kraju nije našao novi elementa koji bi utjecali na veću procjenu trajnih posljedica u odnosu na već procijenjenih 20%.

Imajući u vidu da je tužitelj rođen 1994. godine, da su posljedice zadobivenih ozljeda smanjile opću, životnu i radnu sposobnost u visini od 20%, u kojem omjeru će tužitelj morati ulagati pojačane napore, da je tužitelj u doba kada je stradao imao svega 6 godina, i da je pretpostaviti da će još dugo trpjeti posljedicu, sud je smatrao da s tog osnova pravična novčana naknada, temeljem čl. 200. ZOO-a iznosi 50.000,00 kuna. U spisu prileži dokaz da je mlt. tužitelj zbog posljedica štetnog događaja kasnije krenuo u školu, što je sud uzeo u obzir pri utvrđivanju ove naknade za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti.

Nadalje, imajući u vidu intenzitet i trajanje bolova, karakter ozljeda i posebice neugodnosti u tijeku liječenja, sud temeljem čl. 200. ZOO-a smatra da pravična novčana naknada po tom osnovu iznosi 20.000,00 kn.

S naslova pretrpljenog straha sud je mldb. tužitelju dosudio iznos od 25.000,00 kuna, imajući u vidu ocjenu vještaka, dob tužitelja i sam način nastanka štetnog događaja (utapanje).

Tuđu pomoć i njegu, iako na nju ima pravo, mld. tužitelj nije potraživao, pa o njoj sud nije mogao niti odlučiti.

Dakle, sveukupno je mlt. I-tužitelju dosuđeno 90.000,00 kuna, sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja, po stopi preciznije navedenoj u izreci, dok je odbijen tužbeni zahtjev u preostalom iznosu od 110.000,00 kuna kao neosnovan.

II i III tužitelj su roditelji mldb. I-tužitelja. Sukladno odredbi čl. 200. Zakona o obveznim odnosima, osnovani i jaki strah roditelja za sudbinu svog djeteta nije pravno priznata nematerijalna šteta, kao i eventualno smanjenje životne aktivnosti nastalo kao posljedica tog straha. Stoga je odbijen tužbeni zahtjev II i III-tužitelja u cijelosti.

U tijeku cijelog postupka tužitelji su inzistirali na odgovornosti II-tuženika, kao direktora I-tuženika za nastanak štetnog događaja, ne navodeći za to niti jedan dokaz, nego inzistirajući na

priklopu kaznenog spisa Općinskog suda u Donjoj Stubici br. K-106/02. Isti je sud u nekoliko navrata pokušao pribaviti, a na roč. od 21. listopada 2008.g. odredio i rok od 6 mjeseci, jer da će u protivnom odustati od tog dokaza.

Iz presude Vrhovnog suda RH br. Kr-2/07 utvrđeno je da je II-tuženik osuđen za kazneno djelo iz čl. 273. st. 4. u svezi s čl. 263. st. 2. i 4. Kaznenog zakona (KZ-a), tj. radnjama da je počinio teška kaznena djela protiv opće sigurnosti. II-tuženik je pravomoćnog presudom Općinskog suda u Donjoj Stubici K.-106/02 proglašen krivim zbog teškog kaznenog djela protiv opće sigurnosti iz čl. 271. st. 4. u svezi s čl. 263. st. 2., 3. i 4. KZ-a i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci. U obrazloženju odluke VSRH navode se da je u pravu II-tuženik kada tvrdi da je odredbom čl. 263. st. 4. KZ-a propisana odgovornost za nehatno postupanje samo onih radnji koje su kriminalizirane u st. 1. i 2. tog čl., ali ne i onih radnji koje su propisane čl. 263. st. 3. KZ-a, dakle, kada su osnovna kaznena djela iz st. 1. i 2. počinjena na mjestu gdje je okupljeno više osoba. Stoga počinitelj koji na mjestu gdje je okupljen veći broj ljudi iz nehata opće opasnom radnjom izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili kao odgovorna osoba iz nehata ne postupi po propisima i tehničkim pravilima o zaštitnim mjerama i time izazove opasnost za život i tijelo ljudi može odgovarati samo za kazneno djelo iz čl. 263. st. 4. u svezi s čl. 1. i 2. istog zakona, a ne za kazneno djelo iz čl. 268. st. 3. KZ-a kao osnovno djelo. Kazneno djelo iz čl. 271. st. 4. za koje je proglašen krivim II-tuženik vezano je uz odredbu čl. 263. st. 4. KZ-a odnosno za ta kaznena djela mogu odgovarati počinitelji samo ako su uslijed nehata poduzeli radnje opisane u st. 1. i 2. tog čl. i time prouzročili tešku tjelesnu ozljedu ili smrt druge osobe. Iz obrazloženja presude bi se zaključilo i da je II-tuženik naručio zaštitne rešetke za odvodne cijevi i predao ih odgovornim osobama, koje su trebale nadzirati njihovo postavljanje.

Dakle, iz presude VSRH proizlazi da je II-tuženik kazneno odgovoran za nehatno počinjenje djela.

Prema odredbi čl. 170. i 172. Zakona o obveznim odnosima, za štetu odgovora poduzeće, a sukladno odredbi čl. 170.st.2. ZOO-a oštećenik ima pravo zahtijevati naknadu štete i neposredno od radnika, ako je štetu uzrokovao namjerno. Kako tužitelji niti jednim dokazom i ne upućuju da bi II-tuženik postupao namjerno, a iz Odluke VSRH proizlazi i da je II-tuženik kazneno odgovoran zbog nehatnog postupanja sud je temeljem 221.a. ZPP-a zaključio da II-tuženik nije postupao namjerno (tj. da namjerno nije postavio zaštitne rešetke) i zaključio da je tužbeni zahtjev naspram II-tuženika neosnovan. Za istaći je i da je temeljem čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, a punomoćnik tužitelja je glede svega toga bio, po mišljenju suda, neaktivan.

Prilikom odluke o troškovima sud je odlučio primijeniti odredbu čl. 154.st.2. ZPP-a i odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka. Takvu odluku sud je donio uzimajući u obzir uspjeh u sporu (I-tužitelj je uspio sa 45% uspjeha, a II i III-tužitelj su odbijeni u cijelosti sa tužbenim zahtjevom), te činjenicu da zahtjevi za trošak nisu postavljeni sukladno odredbi čl. 164.st.3. ZPP-a.

Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 27. travnja 2009.g.

SUDAC

Kristina Trtanj Vukoja, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u 6 istovjetnih primjeraka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ovog presude

Dna:

1. pun tužitelja
2. pun. tuženika

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik:

Vesna Stančin

u *Stančin*

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB
Poštanski pretinac 303

OMOT

POŠTARINA PLAĆENA
U pošti 10000 Zagreb

Oznaka spisa:

LXXXVII-R-271/00

Naziv otpayka koji se dostavlja:

PRESDA OD 27.04.2009

Broj priloga:

Na adresu primatelja:

STJEPAN

BICAN

PRETINAC

Adresa primatelja:

STJEPAN

BICAN (2)

PRETINAC

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg.N. Šubića Zrinjskog 5

OPĆINSKI GRADANSKI SUD U ZAGREBU
7 PRIMLJENO
neposr. 14 -09- 2011 obično
poštom prep. pri
u prim. pri
pristojba kn

27 09 2011
2103
12 19.10.11

Poslovni broj: 11 Gžn-2530/09-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Antonete Valentić kao predsjednika vijeća, Dubravke Migotti Gajski kao suca izvijestitelja i Vlatke Fresl Tomašević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari maloljetnog I. tužitelja Dražena Dolenca iz Zagreba, Vile Velebita 5 a, zastupanog po ocu i zakonskom zastupniku Miroslavu Dolencu, a ovaj po punomoćniku Stjepanu Bićanu, odvjetniku u Zagrebu, Trg hrvatskih velikana 13 te II. tužitelja Miroslava Dolenca i III. tužiteljice Marije Dolenc, oboje iz Zagreba, Vile Velebita 5 a, i zastupanih po punomoćniku Stjepanu Bićanu, odvjetniku u Zagrebu, Trg hrvatskih velikana 13, protiv I. tuženika Hotelsko turističko poduzeće "Matija Gubec" iz Stubičkih Toplica, Šipekova 31 i II. tuženika Ivice Malčića iz Stubičkih Toplica, Šipekova 21, oboje zastupanih po punomoćniku Zlatku Ostroški, odvjetniku u Zagrebu, Đorđićeva 23/II, radi naknade štete, odlučujući o žalbi I. – III. tužitelja i I. tuženika, protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-271/00-40 od 27. travnja 2009., u sjednici vijeća održanoj 21. lipnja 2011.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba I. tuženika i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-271/00-40 od 27. travnja 2009. u pobijanom dijelu u točki I. izreke kojim je zahtjev maloljetnog I. tužitelja prihvaćen u iznosu od 65.000,00 kn, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, te u točki V. izreke.

II. Preinačuje se ista presuda u pobijanom dijelu u točki I. izreke kojim je zahtjev maloljetnog I. tužitelja prihvaćen preko iznosa od 65.000,00 kn do iznosa od 90.000,00 kn (za iznos od 25.000,00 kn), zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, i sudi:

Odbija se kao neosnovan zahtjev maloljetnog I. tužitelja za isplatu iznosa od 25.000,00 kn, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

III. Odbija se kao neosnovana žalba maloljetnog I. tužitelja i potvrđuje ista presuda u pobijanom dijelu u točki II., III. i V. izreke.

IV. Odbija se kao neosnovana žalba II. i III. tužitelja i potvrđuje ista presuda u pobijanom dijelu u točki IV. i V. izreke.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev I. – III. tužitelja za naknadu troškova odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom naloženo je I. tuženiku maloljetnom I. tužitelju s osnove naknade štete isplatiti iznos od 90.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, dok je zahtjev maloljetnog I. tužitelja u odnosu na I. tuženika odbijen preko tog iznosa do zatraženih 200.000,00 kn, kao i zahtjev tuženika za plaćanje zakonskih kamata za razdoblje od podnošenja tužbe, to jest od 17. siječnja 2000. do 27. travnja 2009. (točka I. i II. izreke); u cijelosti je kao neosnovan odbijen zahtjev maloljetnog I. tužitelja u odnosu na II. tuženika, te zahtjev II. i III. tužitelja u odnosu na I. i II. tuženike (točka III. i IV. izreke). Ujedno je odlučeno da svaka stranka snosi svoj trošak parničnog postupka (točka V. izreke).

Presudu, u dijelu kojim je u odnosu na njega zahtjev maloljetnog I. tužitelja prihvaćen u točki I. izreke, te u odluci o troškovima postupka (točka V. izreke), pobija tuženik zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te sadržjano i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ukidanje pobijane presude.

Istu presudu, u dijelu kojim je zahtjev maloljetnog I. tužitelja u točki II. i III. izreke odbijen, odbijen zahtjev II. i III. tužitelja u točki IV. izreke, te u odluci o troškovima postupka u točki V. izreke, pobijaju I., II. i III. tužitelji zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Predlažu preinačenje pobijane presude prema navodima žalbe.

U odgovoru na žalbu I. tuženika, I. – III. tužitelji osporavaju navode žalbe. Predlažu žalbu odbiti kao neosnovanu i traže trošak odgovora na žalbu.

Žalba I. – III. tužitelja nije osnovana, dok je žalba I. tuženika djelomično osnovana.

Predmet spora je zahtjev maloljetnog I. tužitelja, te njegovih roditelja II. i III. tužitelja, za naknadu nematerijalne štete nastale ozljeđivanjem maloljetnog I. tužitelja 30. svibnja 1999. kada je prilikom kupanja na bazenima u Stubičkim Toplicama, prilikom praznjenja bazena on ozljeđen, uslijed čega su mu zaostale i posljedice, te zahtjev II. i III. tužitelja za naknadu štete, jer su u vezi toga oni pretrpjeli strah i duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti.

U žalbenom stadiju postupka, obzirom na po I. tuženiku osporavanje njegove objektivne odgovornosti, te tvrdnje I. – III. tužitelja i o odgovornosti i II. tuženika kao direktora I. tuženika, sporna je odgovornost oba tuženika.

Suprotno tvrdnjama I. – III. tužitelja, nisu pobijanom presudom i postupkom koji joj je prethodio počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka, pa tako ni ona na koju oni samo sadržajno ukazuju iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 96/08., 123/08. i 57/11., dalje u tekstu: ZPP), jer pobijana presuda o odlučnim činjenicama, kako u vezi odgovornosti I. tuženika, te nepostojanju u građanskopravnom smislu odgovornosti i II. tuženika, te o opsegu i visini štete, ima jasne i dostatne razloge, te nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

2104

Sud prvog stupnja zahtjev maloljetnog I. tužitelja, djelomično je prihvatio, i to u odnosu na I. tuženika, a u odnosu na II. tuženika u cijelosti odbio, kao i zahtjev II. i III. tužitelja, njegovih roditelja u odnosu na oba tuženika, jer je utvrdio:

- da je maloljetni I. tužitelj stradao 30. svibnja 1999. na kupanju u bazenima u Stubičkim Toplicama, kada se kao i njegovi roditelji tamo nalazio kao gost javnog kupališta, da je on ozlijeđen prilikom pražnjenja bazena jer je snagom vode povučen u odvodnu cijev, koje je pražnjenje vršeno dok su na kupalištu i u bazenu još bili kupaći, slijedom čega takva djelatnost je opasna djelatnost za koju je odgovoran I. tuženik u sklopu kojeg se bazeni i kupalište nalaze,
- da je zbog doživljenog utapanja maloljetni I. tužitelj ozlijeđen u vidu brojnih oguljotina tijela, te spašen samo zahvaljujući brznoj intervenciji, da je po događaju bio u dubokom somnolentnom stanju, i nakon toga je došlo do komplikacija u liječenju, obostrane upale pluća i poremećaji ritma srca, koje se stanje adekvatnim liječenjem smirilo, ali je kod njega zaostao poremećaj psihičkog zdravlja iz kruga takozvanog posttraumatskog stresnog poremećaja, zbog čega je on trpio fizičke boli i strah, bila mu smanjena životna aktivnost, kao i potrebna njega i pomoć drugih osoba,
- da strah koji su roditelji u opisanim okolnostima, a zbog navedenog ozljeđivanja svog djeteta, doživjeli, nije pravno priznata nematerijalna šteta, a niti su oni dokazali smanjenje svojih životnih aktivnosti kao posljedicu tako pretrpljenog straha,
- da je II. tuženik, kao direktor I. tuženika, obzirom na sadržaj presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj Kr-2/07 od 22. svibnja 2007., u vezi ovog događaja osuđen za kazneno djelo iz čl. 273. st. 4. u vezi s čl. 263. st. 2., 3. i 4. Kaznenog zakona Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj: 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03. i 190/03., dalje u tekstu: KZRH), koje opisuje teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, iz nehata, da maloljetni I. tužitelj tijekom postupka i nije dokazao da bi se radilo o namjernom postupanju

slijedom čega je u odnosu na I. tuženika pozivom na odredbu čl. 170. st. 1. i čl. 172. st. 1. te čl. 200. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99., 88/01., dalje u tekstu: ZOO/91) zahtjev s maloljetnog I. tužitelja za naknadu štete i to s osnove fizičkih bolova, straha te duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti u ukupnom iznosu od 90.000,00 kn kao osnovan prihvatio, a preko tog iznosa, do zatraženih 200.000,00 kn kao previsoko zatražen i zato neosnovan odbio, a u odnosu na II. tuženika pozivom na odredbe čl. 170. st. 2. ZOO/91 i čl. 172. st. 2. ZOO/91, i primjenom pravila o teretu dokaza (odredbe čl. 221.a i 219. ZPP), utvrdivši tužbeni zahtjev svih tužitelja u odnosu na njega u cijelosti neosnovanim, takav zahtjev, kao neosnovan odbio.

Suprotno samo paušalnoj tvrdnji tužitelja pobijanom presudom i postupkom koji joj je prethodio nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, na koju oni samo sadržajno ukazuju. Pobijana presuda o odlučnim činjenicama, pa tako i onima u vezi postojanja objektivne odgovornosti I. tuženika za nastalu štetu maloljetnom I. tužitelju te nepostojanju odgovornosti II. tuženika kao direktora, za istu štetu svim tužiteljima, posebno nepostojanju njegove solidarne odgovornosti, ima jasne, dostatne i logične razloge te nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno navodima žalitelja, i sve činjenice važne za pravilnu primjenu materijalnog prava u ovom predmetu, sud prvog stupnja potpuno je i pravilno utvrdio i izvedene dokaze cjenio na način određen čl. 8. ZPP.

Tako je pravilno sud prvog stupnja, ocjenom izvedenih raspoloživih dokaza utvrdio da je djelatnost praznjenja bazena u opisanim okolnostima prisutnosti kupaca na kupalištu i to čak i male djece u bazenu, opasna djelatnost, a to tim više što je to činjeno i bez zaštitne rešetke na odvodnom kanalu, te da je upravo I. tuženik koji je u sporno vrijeme raspolagao navedenim bazenima i kupalištem, u smislu odredbi čl. 173. i 174. ZOO/91, odgovoran za štetu maloljetnom I. tužitelju nastalu opisanim ozljeđivanjem i u vezi s njim.

Tijekom postupka I. tuženik ničim nije ukazivao da bi, u smislu odredbe čl. 177. ZOO/91, postojali razlozi za oslobađanje od njegove odgovornosti, slijedom čega je pravilno prvostupanjski sud zaključio da je I. tuženik, u obvezi u cijelosti naknaditi nastalu štetu maloljetnom I. tužitelju.

I. tuženik svoje tvrdnje, u vezi doprinosa II. i III. tužitelja, kao roditelja maloljetnog I. tužitelja šteti zbog propuštenog nadzora nad djetetom u trenutku šetnog događaja, suprotno zabrani iz čl. 352. st. 1. ZPP, iznosi prvi puta tek sada u žalbi, pa navedene tvrdnje i nisu razmatrane.

Obzirom na utvrđenje temeljeno na sadržaju presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Kr-2/07 da je II. tuženik, kao direktor I. tuženika, osuđen zbog kaznenog djela, zbog nehatnog postupanja, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da nisu ostvarene pretpostavke iz čl. 170. st. 2. ZOO/91 za naknadu štete neposredno od radnika za kojeg tužitelji tvrde da je štetu uzrokovao namjerno, jer u situaciji gdje je on rešetku za bazen nabavio i isporučio je radnicima da je postave, što oni nisu učinili, ne radi se o namjernom postupanju. Pravilno je stoga zahtjev svih tužitelja u odnosu na ovog tuženika, a i obzirom na tijekom postupka pasivnost tužitelja u tom smislu, primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP), sud prvog stupnja kao neosnovan odbio.

Navedena utvrđenja prvostupanjskog suda o postojanju odgovornosti i to objektivne I. tuženika za nastalu štetu maloljetnom I. tužitelju, i to u cijelosti, te nepostojanju odgovornosti II. tuženika za štetu svim tužiteljima, žalitelji svojim tvrdnjama kojima samo preocjenjuju izvedene dokaze i daju svoju, drukčiju ocjenu tih dokaza, ne dovode u sumnju.

I sve činjenice važne za primjenu materijalnog prava, odredbe čl. 200. ZOO/91, u vezi naknade nematerijalne štete maloljetnom I. tužitelju, sud prvog stupnja pravilno je i potpuno utvrdio, te je pravilno, temeljem utvrđenja iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka dr. Rajka Savića, specijalista neurologa i psihijatra dr. Milana Andrakovića, kirurga i traumatologa od 24. srpnja 2001. (list 34. – 35. spisa), te usmenog očitovanja dr. Rajka Savića na ročištu 19. lipnja 2002. (list 59. – 60. spisa), utvrdio opseg ozljeđivanja maloljetnog I. tužitelja, i sveukupne posljedice koje su njemu uslijed opisanog ozljeđivanja i nakon provedenog liječenja zaostale.

Sud prvog stupnja pravilno je, obzirom na navedeno utapanje u bazenu, koje je bilo izuzetno teško i stresno stanje, s kasnijim posljedicama kod maloljetnog I. tužitelja, prvenstveno na psihičkom planu, utvrdio da je kod maloljetnog I. tužitelja, djeteta koji je u

vrijeme štetnog događaja bio u dobi od 5 godina, doslo do posttraumatskog stresnog poremećaja, uslijed čega je smanjena njegova životna aktivnost u omjeru od 20%, te pravilno utvrdio jačinu i trajanje fizičkih bolova i straha, koje je on u vezi navedenog trpio.

Navodi maloljetnog I. tužitelja, koji sada u žalbi, osporava navedeno utvrđenje prvostupanjskog suda temeljeno na utvrđenjima iz nalaza liječnika vještaka nisu osnovani. Sud prvog stupnja već ranije iznesene prigovore ovog žalitelja, u smislu odredbe čl. 261. ZPP, raspravio je, te obzirom na usmeno očitovanje liječnika vještaka dr. Rajka Savića, i njegovo očitovanje posebno da su neki poremećaji koji su nastali kod maloljetnog I. tužitelja, dijelom i prestali, doveli do konačnog smanjenja životne aktivnosti upravo u omjeru od 20%, pravilno takve prigovore tuženika, kao neosnovane otklonio, a nalaz vještaka kao stručan prihvatio.

Nisu stoga ni u ovom dijelu osnovane žalbene tvrdnje žalitelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.

Na, u ovom dijelu pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, sud prvog stupnja u odnosu na naknadu za pretrpljeni strah maloljetnog I. tužitelja, suprotno tvrdnjama žalitelja, pravilno je i materijalno pravo primjenio te temeljem odredbe čl. 200. ZOO/91, maloljetnom I. tužitelju s ove osnove dosudio naknadu u iznosu od 25.000,00 kn, a zahtjev preko tog iznosa kao neosnovan odbio. Naime, jačina i trajanje straha, te sve okolnosti slučaja, posebno jer je kod maloljetnog I. tužitelja posttraumatski stres koji je nastao kasnije i razvio se i liječen, utvrđen i ocjenjen potom kao smanjenje životne aktivnosti, opravdavaju iznos naknade od 25.000,00 kn, kako ga je prvostupanjski sud tom tužitelju i dosudio.

Međutim, osnovana je tvrdnja I. tuženika da je sud prvog stupnja dosuđujući maloljetnom I. tužitelju naknadu s osnove fizičkih bolova i s osnove duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti u iznosima od 20.000,00 kn, odnosno 50.000,00 kn, djelomično precijenio značaj zaštićenog dobra.

Naime, obzirom na jačinu i trajanje fizičkih bolova ocjenjenih po liječnicima vještacima i posebno, da su jačeg karaktera oni trajali 1 – 2 dana, srednjeg 2 – 3 dana, a povremeni slabiji bolovi 8 – 10 dana, primjerena naknada maloljetnom I. tužitelju s ove osnove je iznos od 10.000,00 kn, dok je zahtjev preko tog iznosa kao previsoko zatražen i zato neosnovan, primjenom odredbe čl. 200. ZOO/91, valjalo odbiti. Isto tako, obzirom na omjer utvrđenog smanjenja životnih aktivnosti kod maloljetnog I. tužitelja od 20%, te sve okolnosti slučaja i njegovu dob u vrijeme štetnog događaja (rođen je 1994. godine), opravdavano je dosuđenje naknade ovom tužitelju, u iznosu od 30.000,00 kn, pa je i u tom dijelu pravilnom primjenom materijalnog prava iz čl. 200. ZOO/91, tužitelju valjalo dosuditi naknadu u tom nižem iznosu, a preko tog iznosa zahtjev maloljetnog I. tužitelja s ove osnove kao neosnovan odbiti.

Isto tako pravilno je sud prvog stupnja, obzirom na utvrđenje da II. i III. tužitelji svoje tvrdnje o smanjenju (svojih) životnih aktivnosti uzrokovanih opisanim štetnim događajem nisu dokazali, te da strah koji su nesporno kao roditelji zbog opisanog ozljeđivanja maloljetnog I. tužitelja pretrpjeli, ne predstavlja sam po sebi pravno priznatu osnovu za dosuđenje štete roditeljima, zahtjev tih tužitelja kao neosnovan odbio.

Slijedom navedenog, valjalo je temeljem odredbe čl. 368. st. 1. ZPP, žalbe stranaka djelomično odbiti kao neosnovane i prvostupanjsku presudu djelomično potvrditi, a temeljem

odredbe čl. 373. toč. 3. ZPP, žalbu I. tuženika djelomično prihvatiti i pobijanu presudu djelomično preinačiti kao u izreci.

Neosnovano žalitelji i ne osporavajući utvrđenje prvostupanjskog suda da zahtjev za trošak nisu postavili do zaključenja glavne rasprave, osporavaju kao nezakonitu odluku o troškovima postupka (točka V. izreke). Naime, pravilno je prvostupanjski sud obzirom na (ne)postupanje stranaka u smislu odredbe čl. 164. st. 3. ZPP, a koje proizlazi i iz sadržaja spisa, sadržaja zapisnika s ročišta od 2. travnja 2009. (list 92. spisa) pozivom na tu odredbu, čl. 164. st. 3. ZPP, o troškovima ovog postupka odlučio na način da svaka stranka snosi svoj trošak postupka, pa je i u tom dijelu valjalo žalbe stranaka odbiti kao neosnovane i potvrditi pobijanu presudu i odluci o troškovima postupka (točka V. izreke).

U Zagrebu, 21. lipnja 2011.

Predsjednik vijeća:
Antoneta Valentić, v.r.

Za potrebe odluke – ovlašteni službenik:
Brankica Bregec

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Odluka je protusudbena i oduzeta
dana 19. 10. 2011.
U Zagrebu, 19. 12. 13.

